

[Einer-Jensen.]

behandlede Sagen paa, ikke kan tale om, at der fra vor Side ingen Saglighed er; og at det fra det ærede Medlems Side er Saglighed alt sammen, det tror jeg dog, det vil blive svært at faa alle i denne Sal til at tro.

Det ærede Medlem sagde, at vi vil lægge Lejen fast. Hvad er det for noget Vaas? Det er der slet ikke.....

Formanden: Jeg maa paatale dette Udtryk. Jeg beder endnu en Gang om, at man vender tilbage til den Forhandlingsform, der klæder Tinget bedst og er Sagen mest tjenlig.

Einer-Jensen: Altsaa, det foreliggende Lovforslag indeholder ikke nogen som helst Tale om at lægge Lejen fast. Det er en Forlængelse af det bestaaende Forhold paa et Aar, intet mere.

Det ærede Medlem vilde dernæst paastaa — og det samme gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller —, at Grundejerne naturligvis havde Ret til at raade over deres Ejendom, men at Huslejelovens Bortfald ikke havde betydet noget. Jeg kan sige, at den har betydet store Lejeforhøjelser for Tusinder af københavnske Lejere; det vil være uhyre let at nævne Eksempler, dem møder vi hver eneste Dag. Kan det ærede Medlem ikke se det paa andre Omraader, kan han se det bl. a. ved at læse Meddelelserne om Salg af Ejendomme, idet det nu efterhaanden er en Kendsgerning, at der ikke sælges en eneste Ejendom, uden den sælges langt over Ejendoms skylden. Det er dog et sikkert Bevis paa, at der er Muligheder for at udnytte Lejerspørgsmaalet, og det sker jo ogsaa. Jeg tror, man skulde erkende Forholdene, som de er.

Naar man nu vil forsøge at paastaa, at vi fra vor Side har andet Formaal end det rent saglige, er det fuldkommen urimeligt. Men jeg erkender, at Spørgsmaalet om Butikkerne ikke er det eneste, der er i Sagen. Det Udvalg, der er nedsat, har ikke alene faaet den Opgave, det har faaet hele Udlejningsproblemet at beskæftige sig med. Det var dog naturligt, at man saa ventede og saa, hvilke Resultater af sine Overvejelser i dette Spørgsmaal Udvalget maatte komme til. Jeg kan sige, at vi her er paa Linie med alle de Skrivelser, der foreligger fra Handelsorganisationerne, og derunder med den, der foreligger fra Dansk Tekstil Union, underskrevet af Formanden for de Konservative i København, Vibe-Hastrup, hvori man henstiller til Rigsdagen at ud-

sætte Udløbet af Loven indtil 1936, for at der kan blive Lejlighed til at overveje Spørgsmaalet om endelig Lovgivning i denne Sag.

Jeg tror, de Herrer skal tage rent sagligt paa det, som Købmandsorganisationerne har gjort det. Der er ingen Grund til at blive i den Grad ophidset over Sagen, som ærede Medlemmer, navnlig det ærede Medlem Hr. Korsgaard, blev. Hvis man ser nøgternt paa det, er der en Realitet i det, som jeg synes, de Herrer skulde bøje sig for.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen vil jeg gerne sige, at den Bevisførelse, han søgte at komme med, at Ejendommene sælges over Ejendoms skyld, er unøgtelig ikke meget værd. For det første kunde der ganske sikkert vises hen til Eksempel efter Eksempel paa, at Ejendomme i København og paa Frederiksberg sælges under Ejendomsskyld. (*Einer-Jensen:* Nej). Det er der ikke Spor af Tvivl om, jeg staar her med en Oversigt, som viser det, det kan vi jo komme til at drøfte med det ærede Medlem i Udvalget. Og hvordan er det med Landejendomme selv i Krisetid, sælges de ikke over Ejendomsskyld? Jo, naturligvis. (Afbrydelse). Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Mads Larsen nu siger, at der er ingen Krise. Ja, men hvor er saa hele Begrundelsen for Regeringens Politik? Nu tror jeg, man skulde passe en lille Smule paa. I Byerne sælges Ejendommene altsaa under eller lige ved Ejendomsskyld, i Landbruget sælges de over Ejendomsskyld, skønt der er Krise. Der er overhovedet ikke nogen som helst Bevisførelse heri.

Til det ærede Medlem Hr. Rager skal jeg kun sige, at det ene Spørgsmaal, han stillede til mig, besvarede jeg ikke af Hensyn til det ærede Medlem selv, for det var saa meningsløst at spørge, om jeg vilde have, at der skulde staa i en Lov, at der ikke derefter maatte komme en anden Lov, at jeg syntes, at jeg tjente det ærede Medlems Vel bedst ved overhovedet at forbigaa det i Tavshed. Men det forstod det ærede Medlem altsaa ikke.

Derimod er Forholdet vedrørende det andet Spørgsmaal det, at der sagde det ærede Medlem Hr. Rager, at Ministerens Forslag tilsigtede jo ikke i dette Øjeblik andet end en Forlængelse. Nej, det er nu for det første ikke helt sandt, for det til-